

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/54/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200801
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7011200801.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci C., bytom v F., zastúpeného Mgr. Marcelom Moravčíkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 6, proti žalovanému Pôdohospodárskej platobnej agentúre, Bratislava, Dobrovičova 12, o preskúmanie oznámenia žalovaného zo 07. júla 2011, o odvolaní žalovaného voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 03. októbra 2012, č. k. 7S/91/2011-84 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 03. októbra 2012, č. k. 7S/91/2011-84 v časti výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) zastavil konanie, pretože žalobca vzal 18. septembra 2012 žalobu späť (§ 250h ods. 2 OSP, § 250d ods. 3 OSP). Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Marcela Moravčíka advokáta, so sídlom Ružová dolina 6, Bratislava, trovy konania v sume 234,16 € na č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedenom v ČSOB, a. s. a rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 65,34 eura žalobcovi.

Svoje rozhodnutie o trovách konania s poukazom na § 250l ods. 2, § 156 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) krajský súd odôvodnil tým, že žaloba bola opodstatnená a v priebehu konania došlo k zrušeniu oznámenia, zákonnosť ktorého žiadal žalobca preskúmať.

Krajský súd priznal náhradu trov konania spočívajúcu v odmene advokáta, a to za 3 úkony právnej pomoci, z toho za 2 úkony (prevzatie zastúpenia a podanie žaloby na súd): 2 x 57 € + 2 x 7,41 € náhrada paušálu + 20 % DPH = 154,50 € a 1 x 58,69 € + 7,63 € náhrada paušálu (späťvzatie návrhu vo veci samej) + 20 % DPH = 79,58 €, spolu 234,16 €, s poukazom na ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP) odvolanie žalovaný a žiadal tento výrok zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Namietal, že uplatnenie § 146 ods. 2 OSP nie je možné aplikovať, ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, alebo v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, inak nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi správaním žalovaného vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). V takom prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. septembra 2011, sp. zn. 7M Cdo 4/2010).

Poukázal na skutočnosť, že ako žalovaný rozhodnutím č. 01211 zo dňa 07. júna 2010 schválil žiadosť žalobcu o nenávratný finančný príspevok pre žiadosť - Doplnková výroba a ubytovanie - C.. Následne listom č. 400/5324/2011 zo dňa 07. júla 2011 zaslal žalobcovi Oznámenie o korekcii oprávnených výdavkov, ktorým došlo k zníženiu celkovej výšky nenávratného finančného príspevku. Toto oznámenie však nemá charakter rozhodnutia ani v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a ani v zmysle zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“).

Žalovaný mal za to, že v nedošlo k naplneniu podmienok ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP, keďže žalobca v petite žaloby navrhol, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného o tom, že žalobcovi znižuje výšku skôr schválených oprávnených výdavkov projektu s kódom 31TKE1001211 na sumu 2.855,95 eura, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 07. júla 2011 s označením „Oznámenie o korekcii oprávnených výdavkov“, a aby vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Žalobca sa ďalej domáhal uzatvorenia zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Ak by súd vyhovel žalobnému návrhu, žalovaný by následne musel uzatvoriť so žalobcom zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku v sume 461.611,86 eura.

Zo strany žalovaného nedošlo k zrušeniu „rozhodnutia žalovaného“ (za ktoré žalobca považoval list žalovaného zo dňa 07. júla 2011) tak, ako požadoval v žalobnom petite žalobca, avšak generálny riaditeľ žalovaného dňa 20. februára 2012 vydal rozhodnutie č. 01211/P, ktorým žiadosť žalobcu o nenávratný finančný príspevok neschválil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov pre opatrenie 3.1. v rámci výzvy č. 2010/PRV/17 a súčasne zrušil rozhodnutie č. 01211 zo dňa 07. júna 2010 o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok. To znamená, že žalovaný sa nezachoval tak, ako žalobca navrhoval v petite žaloby, a preto neexistuje príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a konaním žalobcu, ktorým žalobca vzal späť svoj žalobný návrh. Mal za to, že z tohto dôvodu nemôže byť žalovaný zaviazaný k náhrade trov konania. Zastavenie konania zavinil žalobca, a preto má sám znášať svoje trovy konania.

Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že je odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Obsahom spisového materiálu bolo preukázané, že žalobca 12. septembra 2011 doručil Krajskému súdu v Košiciach žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného o tom, že žalobcovi znižuje výšku skôr schválených oprávnených výdavkov projektu s kódom č. 31TKE1001211 na sumu 2.855,95 eura, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo 07. júla 2011 s označením „Oznámenie o korekcii oprávnených výdavkov“. Žiadal pritom označené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný 05. júna 2012 doručil krajskému súdu návrh na zastavenie konania, v ktorom krajskému súdu oznámil, že 06. marca 2012 bolo žalobcovi doručené rozhodnutie č. 01211/P z 20. februára 2012, ktorým štatutárny orgán žalovaného v zmysle § 37 ods. 9 zákona č. 528/2008 Z. z.

rozhodol o neschválení predmetnej žiadosti z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Zároveň zrušil rozhodnutie č. 1211 zo 07. júna 2010 o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok, na ktoré napadnuté oznámenie o korekcii oprávnených výdavkov v žiadosti o nenávratný finančný príspevok z Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013 č. 400/5324/2011 zo 07. júla 2011 nadväzuje. S poukazom na tieto skutočnosti žalovaný navrhol, aby súd konanie v predmetnej veci v zmysle § 250i ods. 4 OSP zastavil a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania. Následne, podaním došlým krajskému súdu 21. septembra 2012 vzal žalobca späť návrh na začatie konania, a to v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Súčasne si uplatnil si náhradu trov konania, ktoré vyčísliť a špecifikoval.

Z uvedeného vyplýva, že v čase podania žaloby rozhodnutie, ktorého nezákonnosť žalobca namietal, existovalo a malo právne účinky.

V predmetnej veci žalovaný vydal 07. júna 2010 schválil nenávratný finančný príspevok v prospech žalobcu vo výške maximálne 461611,86 eura. Následne oznámením o korekcii oprávnených výdavkov v žiadosti o nenávratný finančný príspevok z Programu rozvoja vidieka Slovenskej republiky 2007-2013 zo 07. júla 2011.

Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 528/2008 Z. z. riadiaci orgán rozhodne o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti.

Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. písomné rozhodnutie o schválení žiadosti alebo písomné rozhodnutie o neschválení žiadosti obsahuje:

- a) označenie riadiaceho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
- b) názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo žiadateľa, ak bolo pridelené,
- c) dátum vydania rozhodnutia, odtlačok pečiatky riadiaceho orgánu, podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie,
- d) označenie žiadosti, ktorá bola predmetom konania,
- e) výrok o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti; výrok o schválení žiadosti obsahuje najmä výšku schválenej pomoci alebo podpory,
- f) odôvodnenie,
- g) práva a povinnosti prijímateľa a riadiaceho orgánu pri realizácii pomoci a podpory na základe rozhodnutia podľa § 12 ods. 1,
- h) poučenie o tom, že nie je možné podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti,
- i) poučenie o možnosti podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti.

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 528/2008 Z. z. žiadateľ môže podať písomnú žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti, ak žiadateľ a riadiaci orgán nie je tá istá osoba. Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti možno podať len proti posúdeniu splnenia výberových kritérií. Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti musí byť odôvodnená a podaná riadiacemu orgánu, ktorý rozhodnutie o neschválení žiadosti vydal, do siedmich dní odo dňa jeho doručenia. Ak žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti nespĺňa podmienky ustanovené týmto odsekom, riadiaci orgán žiadosť odmietne. Odmietnutie žiadosti o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti je konečné.

Podľa § 14 ods. 8 zákona č. 528/2008 Z. z. štatutárny orgán riadiaceho orgánu môže z vlastného podnetu preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti. Ak bolo toto rozhodnutie vydané v rozpore s podmienkami poskytnutia pomoci a podpory podľa § 13 ods. 3, štatutárny orgán riadiaceho orgánu vydá rozhodnutie o preskúmaní tohto rozhodnutia, ktorým toto rozhodnutie zmení alebo zruší, a súčasne rozhodne o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti. Štatutárny orgán riadiaceho orgánu môže postupovať podľa prvej a druhej vety len do zaslania návrhu na uzavretie zmluvy žiadateľovi, ak ide o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti, a do šiestich mesiacov od rozhodnutia o neschválení žiadosti, ak ide o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti.

Rozhodnutie, zákonnosti ktorého preskúmania sa žalobca domáhal, bez ohľadu na jeho označenie, ako aj

na chýbajúci odtlačok pečiatky riadiaceho orgánu a poučenie o opravnom prostriedku, je nutné ho považovať za rozhodnutie správneho orgánu podľa § 244 OSP, nakoľko ide o rozhodnutie spôsobilé zásahu do práva a právom chránených záujmov žalobcu. Oznámenie zo 07. júla 2010 je totiž nutné chápať ako rozhodnutie, ktorým bolo zmenené rozhodnutie žalovaného zo 07. júna 2010 č. 01211 tak, že v sume 458755,91 eura mu tento nenávratný finančný príspevok neschvaľuje. Nemožno totiž zmeniť, ani len „upresniť“ rozhodnutie neformálnym oznámením.

Najvyšší súd v tomto smere poukazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax nielen všeobecných súdov, ale aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej sa za spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle uvedených podmienok súdneho prieskumu a ustálenej súdnej praxe považujú aj povolenia (pozri k tomu napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 354/08) alebo aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v ustanovení § 3 ods. 6 správneho poriadku. Aj keď sa na proces vydávania týchto aktom výslovne nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, v zmysle § 3 ods. 6 správneho poriadku, ktorý spadá do časti upravujúcej základné pravidlá (obsahujúce všeobecné právne princípy správneho konania bez ohľadu na limitujúce zákonné ustanovenia v zmysle mnohých odporúčaní prijatých Výborom ministrov na pôde Rady Európy), platí, že ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 5 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

Podľa § 250i ods. 4 OSP ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Preto nemožno prihladiť na tvrdenia žalovaného obsiahnuté v podanom odvolaní, že oznámenie, preskúmania zákonnosti ktorého sa žalobca domáhal nie je spôsobilým predmetom konania v správnom súdnictve. Nemožno ani priznať relevanciu jeho argumentu, že vydaním nového rozhodnutia o neschválení nenávratného finančného príspevku síce došlo k zrušeniu žalobcom napadnutého oznámenia o zmene schváleného nenávratného finančného príspevku, ale nastalý stav nie je stavom, o ktorý žalobca usiloval. Paragraf 250i ods. 4 OSP súdu ukladá povinnosť zastaviť konania v prípade zrušenia alebo zmeny napadnutého rozhodnutia bez ohľadu na to, či nové rozhodnutie bolo v prospech, alebo v neprospech žalobcu. Zrušením napadnutého rozhodnutia, resp. jeho zmenou, totiž zaniká predmet konania, ktorým je v správnom súdnictve konkrétne rozhodnutie alebo postup správneho orgánu.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ako už bolo uvedené vyššie, v čase podania žaloby napadnuté rozhodnutie existovalo a malo právne účinky, preto nemožno konanie žalobcu považovať za účelové a zbytočné. Preto krajský súd nepochybil, keď žalobcovi v súlade s § 146 ods. 2 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP priznal náhradu trov konania.

Keďže žalovaný odvolaním napadol priznanie náhrady trov súdneho konania žalobcovi, najvyšší súd tiež skúmal správnosť ich výšky.

Podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

To znamená, že za úkon právnej služby v roku 2011 mal advokát v prejednávanej veci nárok na odmenu v sume 123,50 eura a za úkon právnej služby v roku 2012 v sume 127,16 eura. Právny zástupca predložil krajskému súdu vyčíslenie a špecifikáciu trov konania, v ktorom si uplatnil za úkon právnej služby v roku 2011 odmenu v sume 57 eur a za úkon právnej služby v roku 2012 odmenu v sume 58,69 eura. Tzv. paušálne náhrady si uplatnil v správnej výške 7,41 eura pre rok 2011 a 7,63 eura pre rok 2012.

Úkony právnej služby, za ktoré bola náhrada trov konania v časti odmeny advokáta, t. j. prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby (2011) a písomné podanie na súd - späťvzatie návrhu na začatie konania (2012).

Spolu je teda namieste priznať náhradu trov právneho zastúpenia v sume 195,14 eura zvýšenú o uplatnenú daň z pridanej hodnoty 20 %, t. j. spolu 234,168 eura. Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 234,16 eura, ktorú mu krajský súd aj priznal.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd postupujúc podľa § 250ja ods. 3 OSP a § 219 ods. 1 OSP uznesenie krajského súdu v napadnutom výroku ako vecne správne potvrdil.

Úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 244 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP), pretože si ju neuplatnil a zo spisu mu žiadne nevyplývajú (§ 152 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.